

ROMANIA

JUDECĂTORIA CLUJ - NAPOCA

Cluj-Napoca, str. Calea Dorobanților nr. 2, cod postal 400117

Tel.: 0264 – 431.057 / fax: 0264 – 431.013

Operator Date cu Caracter Personal 3185

Dosar nr. 26618/211/2018

Sectia civila

SENTINTA CIVILĂ NR. 4726/2019

Ședința publică din data de 13.06.2019

Instanța constituită din:

PREȘEDINTE : ECATERINA ELENA PÎRVU

GREFIER : AURA MURESAN

Pe rol fiind pronunțarea hotărârii în dosarul civil nr. 26618/211/2018, privind pe petentul **CREȚU VASILE ADRIAN** împotriva procesului verbal de constatare și sancționarea contravenției nr. 42 încheiat la data de 15.11.2018 de către intimatul **COMUNA APAHIDA**, având ca obiect plângere contravențională.

Se constată ca dezbateră pe fond a avut loc în ședința publică din 28.05.2019, conform încheierii de ședința din aceea zi, încheiere ce face parte integrantă din prezenta hotărâre.

INSTANTA

Prin plângerea înregistrată la această instanță sub nr. 26618/211/2018 din data de 3 decembrie 2018, petentul Cretu Vasile a solicitat în contradictoriu cu intimata Comuna Apahida prin Primar ca prin sentința ce se va pronunța să se dispună anularea procesului verbal de contravenție nr. 42/15.11.2018 motivând în esență că acesta este nelegal și netemeinic. Se mai arată că lipsește mențiunea cu privire la posibilitatea de a achita jumătate din minimul amenzii aplicate iar amenda a fost aplicată de un norgan incompetent.

Motivul plângerii sunt expuse pe larg la fișele 2-8 din dosar.

În drept au fost invocate disp. OG nr. 2/2001, Legea nr. 50/1991

Intimatul a formulat întâmpinare solicitând respingerea plângerii.

Plângerea a fost promovată cu respectarea termenului de 15 zile prevăzut de art. 31 din O.G. nr. 2/2001, modificată, față de data înregistrării pe rolul Judecătoriei Cluj-Napoca

Prin procesul verbal contestat s-a reținut că petentul a realizat o locuință familială cu 2 unități locative P+E fără autorizație de construcție, disunându-se amenda contravențională de 5000 lei, sistarea lucrărilor, desființarea construcțiilor, obținerea AC, conformarea construcției astfel încât să se încadreze ca și destinație prevederilor Legii nr. 12/2003, în caz de neconformare se va aduce terenul la starea inițială.

În baza Legii nr. 15/2003 și a aprobării Consiliului local al comunei Apahida prin HCL nr. 41/31.08.2004, petentului i s-a atribuit în folosință gratuită suprafața de 300 mp identificată conform procesului verbal de atribuire și predare a amplasamentului din data de 11.04.2013. Tot la solicitarea petentului Consiliul local al comunei Apahida a aprobat, prin HCL Apahida nr. 73/21.04.2016 suplimentarea suprafeței atribuite anterior cu 200 mp conform procesului verbal de atribuire și predare din data de 27.06.2016. Atribuirea s-a făcut prin hotărâri ale consiliului local, iar ca și anexe la hotărârile consiliului local sunt procesele verbale de atribuire și predare a amplasamentelor și schițele cu amplasamentul și forma terenului predat în scopul construirii unei locuințe proprietate personală.

La data de 20.03.2015, la cererea petentului, a fost eliberată Autorizația de construire nr.40/20.03.2015, pentru ca, pe suprafața de 300mp, să contruiască o locuință cu regim de înălțime P, cu o suprafață contruită de 24,00 mp.

După suplimentarea cu 200 mp a suprafeței atribuită în baza Legii 15/2003, petentul a solicitat și i s-a eliberat Certificatul de urbanism nr. 731/03.09.2018, în scopul modificării și reautorizării lucrării pentru care a fost eliberată Autorizația de construire nr.40/20.03.2015, în vederea edificării unei locuințe familiale cu două unități locative P+H, împrejmuire și bransamente utilități, conform planșei anexă la certificatul de urbanism. Fără a i se elibera autorizația de construire, petentul a început construirea imobilului modificând amplasamentul, astfel că o parte a construcției se află pe domeniul public al comunei Apahida.. Această stare de fapt rezultă și din cererea depusă de petent (anexată) prin care solicită re poziționarea parcelei nr. 222A, în suprafață de 200 mp..

În drept, potrivit art. 31 din O.G. nr. 2/2001 (1) Împotriva procesului-verbal de constatare a contravenției și de aplicare a sancțiunii se poate face plângere în termen de 15 zile de la data înmânării sau comunicării acestuia.

(2) Partea vătămată poate face plângere numai în ceea ce privește despăgubirea, iar cel căruia îi aparțin bunurile confiscate, altul decât contravenientul, numai în ceea ce privește măsura confiscării.

În speță, fiind investită, potrivit dispozițiilor art. 34 alin. (1) din O.G. nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, cu verificarea legalității și temeiniciei procesului-verbal, instanța constată următoarele:

Sub aspectul **legalității**, instanța apreciază că, acesta a fost întocmit cu respectarea dispozițiilor art. 16 și 17 din O.G. nr. 2/2001 referitoare la mențiunile obligatorii ce trebuie prevăzute sub sancțiunea nulității, ce poate fi invocată și de instanță din oficiu.

Sub aspectul **temeiniciei**, procesului-verbal, instanța reține că, în decizia de inadmisibilitate din 28 iunie 2011 pronunțată în cauza Ioan Pop c. României, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a reiterat faptul că prezumțiile de fapt și de drept sunt comune tuturor sistemelor judiciare, Convenția neinterzicându-le în principiu. Ceea ce Convenția impune însă, din perspectiva paragrafului 2 al art. 6 din Convenție, este tocmai ca o anumită proporție între acestea și prezumția de nevinovăție instituită în favoarea acuzatului, să fie respectată, fiind necesar a se ține cont în analiza proporționalității, pe de o parte, de miza concretă a procesului pentru individ și, pe de altă parte, de dreptul său la apărare (a se vedea, Salabiaku c. Franței, 7 octombrie 1988, par. 28; Anghel c. României, par. 60).

Curtea a analizat modalitatea concretă în care instanțele naționale au respectat garanțiile prevăzute de art. 6 din Convenție, aplecându-se îndeosebi asupra echilibrului ce trebuie să existe între prezumția de nevinovăție specifică materiei și prezumția de legalitate și validitate a procesului-verbal de contravenție, existentă în dreptul național, apreciind că invocarea de către instanțe a acestei din urmă prezumții, cu consecința obligării reclamantului la răsturnarea sa, nu putea avea un caracter neașteptat pentru acesta, având în vedere dispozițiile naționale incidente în materia contravențională (Anghel, par. 58 și 59).

Instanța reține că procesul-verbal de constatare a contravenției este un act autentic care se bucură de o prezumție relativă de veridicitate în sensul că până la proba contrarie (până la răsturnarea prezumției de veridicitate prin mijloace de probă aduse de petent în susținerea plângerii contravenționale) acesta este considerat că reprezintă adevărul, în sensul că oglindește în mod corect cele întâmplate.

Această prezumție în cazul proceselor-verbale de constatare a contravenției spre deosebire de alte acte autentice nu este una absolută (dovada contrarie putându-se face în aceste cazuri doar prin înscrierea în fals), ci doar una relativă, în sensul că i se permite presupusului contravenient ca, în cursul judecării plângerii sale, să depună la dosarul cauzei înscrisuri ori să administreze orice alte probe din care să rezulte faptul că cele arătate în conținutul procesului-verbal de constatare a contravenției sunt neadevărate.

Instanța reține că petentul, **nu a solicitat administrarea niciunei probe** în susținerea afirmațiilor sale, în raport de disp. 249 coroborat cu art. 254 rap. 194 lit. e)

N.C.P.C., astfel că **nu a reușit să facă dovada pozitivă a unei situații de fapt contrarii celei descrise în actul constatator al contravenției.**

Contravenția pentru care petentul a fost sancționat este prevăzută și sancționată de dispozițiile art. 26 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 50/1991, în conformitate cu care Constituie contravenții următoarele fapte, dacă nu au fost săvârșite în astfel de condiții încât, potrivit legii, să fie considerate infracțiuni: a) executarea sau desființarea, totală ori parțială, fără autorizație a lucrărilor prevăzute la art. 3, cu excepția celor menționate la lit. b), c), e) și g), de către investitor și executant;

Cu privire la dispunerea sancțiunilor complementare de către entitatea publică necompetentă, instanța retine ca aplicarea sancțiunii se face, în cazul prezentei spețe, de primarul comunei Apahida. De asemenea, prevederile art. 27 alin.1 dă competență generală primarului comunei Apahida în a gestiona modul în care este respectată disciplina în construcții pe raza UAT Apahida.

Alin.3 din art.27 nu exclude competența primarului comunei Apahida de a emite rezoluție cu privire la aplicarea sancțiunii constatată de agentul constatator. O astfel de prevedere trebuia imperativ prevăzută de legiuitor fapt ce nu se constată în dispozițiile art. 27 din Legea nr. 50/1991.

În concluzie, agentul constatator, conform art. 27 alin 3, constată și sancționează faptele ce constituie contravenție la Legea nr. 50/1991, iar, în conformitate cu prevederile art. 27 alin.5, primarul comunei Apahida stabilește modul cum sancțiunea va fi aplicată.

Cu privire la aplicarea cumulată a sancțiunilor complementare în condițiile în care acestea sunt prevăzute cu caracter alternativ.

Măsura privind desființarea lucrărilor se referă la acele lucrări care s-au efectuat peste limita terenului atribuit în baza Legii 15/2003, această măsură nu poate fi condiționată de existența planurilor urbanistice, pentru că nu se poate construi, fără autorizație de construire, pe un teren ce nu se afla în proprietatea/posesia beneficiarului construcției, iar măsura intrării în legalitate constă în îndeplinirea cerințelor stabilite prin Certificatul de urbanism nr. 731/03.09.2018 și obținerea unei noi autorizații de construire.

Mai mult, construcția începută fara autorizație de construire, a cărei desființare se solicită, se află pe domeniul privat al comunei Apahida și în consecință sunt aplicabile prevederile art. 33 din Legea nr. 50/1991:

„ Articolul 33

(1) Prin excepție de la prevederile art. 32. construcțiile executate fără autorizație de construire pe terenuri aparținând domeniului public sau privat al statului, cât și construcțiile, lucrările și amenajările cu caracter provizoriu executate pe terenuri aparținând domeniului public sau privat al județelor, municipiilor, orașelor și comunelor vor putea fi desființate pe cale administrativă de autoritatea administrației publice de pe raza unității administrativ-teritoriale unde se află construcția, fără emiterea unei autorizații de desființare, fără sesizarea instanțelor judecătorești și pe cheltuiala contravenientului.

(2) Procedura prevăzută la alin. CI) se poate declanșa din oficiu de autoritatea administrației publice de pe raza unității administrativ-teritoriale unde se află construcția sau la solicitarea proprietarului ori a administratorului legal al terenului aparținând domeniului public sau privat al statului.

(3) În cazul neîndeplinirii de către autoritatea administrației publice competente a procedurii de desființare, în termen de 15 zile calendaristice de la data solicitării prevăzute la alin. (2), proprietarul sau administratorul legal al terenului aparținând domeniului public ori privat al statului va putea trece de îndată la desființarea construcțiilor executate fără autorizație de construire.

(4) Prin excepție de la prevederile art. 32, construcțiile executate fără autorizație de construire pe terenuri aparținând domeniului public sau privat al județelor, orașelor ori comunelor vor putea fi desființate pe cale administrativă de autoritatea administrației

publice competente, fără sesizarea instanțelor judecătorești și pe cheltuiala contravenientului.

(5) Pentru realizarea prevederilor alin. (1) autoritățile publice competente pot contracta efectuarea acestor servicii cu societăți comerciale specializate în astfel de lucrări, în condițiile legii.

Relativ la omisiunea agentului constatator de a preciza posibilitatea achitării în termen de 15 zile a jumătate din minimul amenzii prevăzute de lege, instanța o apreciază ca fiind **vădit** neîntemeiată, în condițiile în care această posibilitate este în mod expres exclusă de prevederile art 28 alin.1 din OG nr. 2/2001, privind Legea nr. 50/1991.

Rezultă așadar că, procesul-verbal de constatare și sancționare a contravenției contestat, este legal și temeinic.

În ceea ce privește **individualizarea sancțiunii contravenționale** aplicate, în raport cu dispozițiile art. 21 alin. (3) din O.G nr. 2/2001, instanța reține că potrivit art. 56 alin. (6) din Legea nr. 50/1991 În condițiile prezentei legi nu se aplică sancțiunea avertisment

Referitor la proporționalitatea măsurii care se urmărește a fi obținută prin instanță, se observă că dispozițiile art. 32 alin.1 lit. b) din L. nr. 50/1991 prevăd în mod expres desființarea construcțiilor neintrate în legalitate în termenul acordat prin procesul-verbal de constatare a contravenției. Scopul urmărit de legiuitor prin impunerea acestei soluții este acela de a permite existența doar a construcțiilor ridicate în mod legal și cu respectarea normelor tehnice și sanitare în domeniu. Totodată, măsura desființării apare ca fiind măsura optima disciplinării constructorilor și evitării situațiilor în care cei interesați ar solicita acordarea de autorizații doar ulterior edificării lucrărilor, încercând astfel să eludeze dispozițiile legale. Astfel, având în vedere scopul urmărit de către legiuitor prin impunerea acestei măsuri, instanța constată că este o măsură proporțională, justificată de necesitatea de a fi respectat regimul legal al construcțiilor și aptă de a garanta siguranța membrilor societății prin evitarea edificării de construcții conform bunului plac al proprietarilor, fără respectarea unor norme de securitate.

Față de situația de fapt și de drept expusă, instanța constată că procesul-verbal contestat este legal și temeinic, iar sancțiunea aplicată este corect individualizată, astfel încât urmează să **respingă** plângerea în temeiul art. 34 din O.G. nr. 2/2001, **ca fiind neîntemeiată**.

Cu privire la cheltuielile de judecată:

Potrivit art. 453 alin. (1) N.C.P.C., partea care pierde procesul va fi obligată, la cererea părții care a câștigat, să îi plătească acesteia cheltuieli de judecată. În prezenta cauză, nu s-au solicitat cheltuieli de judecată, astfel că instanța va lua act de aceasta.

PENTRU ACESTE MOTIVE IN NUMELE LEGII HOTĂRĂȘTE:

Respinge plângerea formulată de petentul Cretu Vasile Adrian domiciliat în Apahida, str. Republicii nr. 4, jud. Cluj cu domiciliul procesual ales în Cluj-Napoca, str. Pitești nr. 9, ap.3, jud. Cluj împotriva procesului verbal de contravenție nr. 42/15.11.2018 încheiat de intimata Comuna Apahida prin Primar cu sediul în Apahida, str. Libertății, nr. 122, jud. Cluj.

Cu apel în termen de 30 de zile de la comunicare, la Judecătoria Cluj-Napoca.
Pronunțată în ședința publică, azi, 13.06.2019.

PRESEDINTE
Ecaterian Elena Pîrvu

GREFIER
Aura Muresan

